

Gelderland 30-5-2006

Wandelen

Een aangename zomerdag, met een onrustige, maar daarom fascinerende hemel. Ik heb het over een paar dagen geleden, toen ik in een duinlandschap wandelaars mocht bestuderen.

Ik was daar als onderdeel van een kunstroute. Zo nu en dan moest ik een verhaaltje voorlezen waar mensen om konden lachen. Een eindje verder werd er gemusiceerd of beeldende kunst bedreven.

Het had wel iets, moet ik zeggen. Je bent er een uur of zes bezig en je voelt je langzamerhand deel van het landschap uitmaken. Erg prettig. En je hoeft natuurlijk niet de hele tijd voor te lezen. Maar ik moest wel op mijn plaats blijven, anders was de route geen route meer. Geen probleem, ik houd ervan lekker

te kijken. In dit geval dus naar wandelaars, van wie er ook heel veel niets met kunst te maken willen hebben. Dat kan en mag natuurlijk.

Er zijn er die net doen alsof ze niet in de gaten hebben dat er zich op hun weg iets voltrekt. Dynamisch verstillend en volstrekt introvert zijn ze. Is wel interessant. Ook zijn er passanten die het storend gedoe vinden. Ze zuchten geïrriteerd, alsof ze niet erkend worden in de grimmige haast waarmee ze de omgeving willen doorkruisen. En wij maar de kunstenaar uithangen. En uiteraard zijn er mensen die met skistokken lopen. Hoe die manier van wandelen heet, weet ik niet. Het lijkt alsof ze dit allerminst voor hun lol doen. Iemand heeft gezegd dat dit moet. Ze dragen norse rugzakjes.